

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Venerabili Eucharistiæ Sacramento Decisiones Theologico-Legales

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisionis XXXIII. Ad Julii primum Casum. Argumentum. Edisserit, An liceat Sacerdoti celebranti, communicare Laicum cum parte Hostiæ sui sacrificii? Referuntur non ignorandi Ritus antiqui circa ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94643)

pare possent, adderetur vinum purum, ad hoc, ut communicantes omnes inde aliquid fumerent; quod non fuisse illicitum ait Jo. Andreas in cap. Ex parte. §. num. 3. & ibi Hostien. de Celebrat. Missar. Igitur eo tempore supponebat Ecclesia, non definire consecrationem Sanguinis, per quamvis additionem, infusionem, & mixtionem, alterius vini non consecrati, aliis non fuisset licita dicta mixtio, & fuisset data causa idolatranti communicantibus, sumentibus ex dicta mixtione Sanguinem Christi; quod etiam tangit Emin. Cardin. de Lugo d. disp. 10. sub num. 41.

DECISIONIS XXXIII.

Ad Julii primum Casum,

ARGUMENTUM.

Edisserit, An liceat Sacerdoti celebranti, communicare Laicum cum parte Hostiæ sui sacrificii? Referuntur non ignorandi Ritus antiqui circa Communionem Laicorum.

SUMMARIUM.

- 1 Sacerdos debet sumere totum Sacramentum ab eo oblatum.
- 2 Sacerdos celebrans potest cum parte sua Hostiæ alium communicare.
- 3 Lex quod non dicit, neque nos dicere debemus.
- 4 Christus communicavit seipsum, deinde Apostolos.
- 5 Doctores tenent posse Laicum communicari cum parte Hostiæ Sacerdotis.

PRIMUS CASUS.

Sacerdote celebrante, ingreditur Ecclesiam Vir nobilis, & petit Communionem Sacram, ad quam sumendam ex devotione est preparatus, & dispositus. Non extant Hostiæ parvæ neque consecratæ, neque consecrandæ. Queritur, an celebrans possit cum parte Hostiæ suæ in illa Missa consecratæ, eundem communicare?

Videbatur respondendum negativè. Primò ex cap. Relatum 11. & cap. Comperimus 12. de Consecr. dist. 2. ubi præmissa indolentia contra Sacerdotes, qui abstinebant in Missa à sumptione, vel totius, vel partis Hostiæ immolatæ, & consecratæ, præcipitur eosdem decere totum Sacramentum oblatum semper sumere. Ergo non licebit Laicis partem dare. Secundò ex Rubrica Missalis tit. de defectibus in Minister. ipso occurren. cap. 10. num. 3. vers. Si Sacerdos. Ubi decernitur, quod si Sacerdos celebrans post Consecrationem decidat in casum mortis, suppleatur sacrificium ab alio Sacerdote; à quo sumatur Sacramentum, & ejusdem partem præbeat Sacerdoti infirmo; si alia particula consecratæ delint. Ergo extra casum mortis, id non licebit. Tertiò, quia negativam opinionem tenent Grassius in decis. part. 1. lib. 2. cap. 38. num. 31. Zambran. cap. 3. dub. 6. num. 7. Zanard. in director. Confess. part. 1. de Sacram. Euchar. cap. 9. quæst. 15.

Contrarium tamen est resolvendum, siquidem
2 absque scrupulo poterit Sacerdos cum parte Hostiæ

suæ, in Missa consecratæ prædictum Virum nobilem ex devotione petentem, paratum, & dispositum communicare. Primò quia nullus Canon, & nulla lex id prohibet. Quod autem lex non dicit neque nos dicere debemus. cap. illa. Ne Sede Vacante. l. Dissentientis. C. de Repud. Barbol. Axiom. 136. num. 7. Secundò quia Salvator noster, dum Sacramentum Eucharistiæ instituit, cum eo seipsum communicavit, ac etiam Apostolos; ut docet S. Thom. 3. part. qu. 81. art. 1. Lessius, qui plurimos SS. Patres cumulat, de Eucharist. q. 81. art. 1. & Menoch. in vita Christi lib. 7. cap. 2. tertiò, quia in primitiva Ecclesia per multos annos tertia pars Hostiæ in Missa consecratæ reservabatur usque ad finem Missæ; utique pro Laicis communicandis. cap. Triforme 22. de Consecr. eadem dist. 2. Microlog. cap. 18. & S. Thom. 3. part. qu. 83. art. 5. ad 8. Quartò, quia quando Laicis dabatur Communio sub utraque specie, iisdem porrigebatur sanguis in eadem Missa, & de eodem Calice, de quo biberat Sacerdos. Quintò, quia in nihilo derogatur integritati, seu reverentiæ Sacrificii, quod cum sit commune tum Sacerdoti celebranti, cum fidelibus adstantibus, convenit de eodem in Communionem participare. Sextò, quia immò optat Sancta Mater Ecclesia ut in singulis Missis fideles adstantes non solum spirituali affectu, sed Sacramentali etià Eucharistiæ perceptione communicent, ut ait Concil. Tridentin. sess. 22. de sacrific. Missæ c. 6. Septimò, quia ulterius dare partem Hostiæ in Missa consecratæ, & oblatae alicui de populo adstanti est id, quod antiquitus servabatur teste Joan. Ciampino in Opusculo de perpetuo Azimor. Usu cap. 7. n. 6. ubi ita scribit: Fideles antiquarum traditionum haud ignari, nempe quod omnes sui majores de eodem pane ab Apostolis benedicto participaverant; ipsi quoque omnes ejusdem Panis, quem Episcopus consecravit, participes fieri curabant. Octavò, quia id licitum esse profitentur sexdecim Doctores Theologi, & Canonistæ, quos citat, & sequitur Sancius in Selectis disp. 22. num. 21. quibus ego addo Merum in Hierolex verb. Hostia col. ult. Marcant. in Horto Pastor. de Resolut. Pastoral. circa Eucharist. cap. 3. in fin. Tambur. de Expedit. Commun. cap. 6. §. 6. Gavant. in Rubr. Missal. par. 3. tit. 10. num. 2. in fine. Quartum in eod. tract. part. 2. tit. 10. sect. 3. dub. 3. difficult. 4. Volpi Mor. ref. 59. n. 6. Gobat. in Theol. Experim. tract. 4. n. 420. Corsetum in Praxi Sacr. Rit. tract. 2. part. 1. sect. 1. num. 100. Et pluribus aliis allegatis, Dianam part. 10. tract. 11. resol. 60. Quæ reperitur in opere Coordinato tom. 2. tract. 1. resol. 247. ubi plene de hoc quaesito.

Neque subsistunt motiva contraria. Non primum ex cap. Relatum, & c. Comperimus, de consecr. dist. 2. quia ibi Sacerdotes Sacrificantes abstinebant à consummatione Hostiæ oblatae, vel in toto, vel in parte ex indevotione, cum scandalo, & injuria Sacrificii. Non secundum ex rubrica Missalis; quæ immò demonstrat, in defectu aliarum Specierum, posse dari communionem cum parte Hostiæ in Missa oblata; & licet ibi pro justa causa sit periculum mortis, etiam extra periculum sufficit devotio communicandi, incommodum expectandi, obligatio se citò expediendi, ut in dicta resolutione Dianæ num. 2. Non tertium de citatorum ibi Doctorum auctoritate, quia nituntur supradictis textibus. cap. Relatum, & cap. Comperimus, quos nec vidisse, nec legisse fateri oportet, cum id non dicant, quod ipsi auctores asserunt, ideoque nil officiant.

DE-